

Retfærdighedens sejr over Obamas veto. På hvilken side stiller Tyskland sig?

Af Helga Zepp-LaRouche

2. oktober, 2016 – Det knusende nederlag, som det amerikanske Senat samt Repræsentan-ternes Hus tilføjede præsident Obama med deres underkendelse af hans veto mod JASTA-loven, betyder, at der nu er en historisk chance for at bearbejde og overvinde hele den transatlantiske politiks samlede, katastrofale fejludvikling siden den 11. september 2001, indbefattet følgerne af de på løgne opbyggede krige i Mellemøsten og Nordafrika, såvel som årsagerne til flygtninge-krisen og terrorismen. Den vigtigste lære af disse afstemninger, der er resultatet af de berørte familiers heroiske kamp gennem 15 år, lyder: Jovist, man kan udmærket gøre noget for at hjælpe retfærdigheden med at sejre! I det afgørende øjeblik sejrede den lidenskabelige appel fra ofrenes familier til kongresmedlemmerne, over Bush- og Obamaregeringernes geopolitiske manipulationer og alliancer.

Som flere af disse familier har understreget, drejer det sig ikke om de mulige erstatninger, men om juridisk retfærdighed for de slægtninge, som de har mistet, og om tilsløringen af den virkelige baggrund for den 11. september, der har leveret påskuddet til flere krige, hvor millioner af uskyldige mennesker har mistet livet og hele nationer er så godt som fuldstændigt udslættede.

I betragtning af den dramatiske optrapning af den militære situation i Syrien og den konfrontation mellem USA og Rusland, der truer med at eskalere til en verdensomspændende krig, kommer dette tilbageslag for Obama ikke et sekund for tidligt. For Putin har øjensynligt draget sine slutninger af Pentagons og det amerikanske Udenrigsministeriums sabotage af våbenhvileforhandlingerne mellem ministrene Kerry og Lavrov. Netop som Kerry og Lavrov var nået frem til en aftale, fandt et møde sted mellem Obama, Pentagon, NSC, CIA med flere, og kort efter fandt de amerikanske

I Weimar havde ikke kun Goethe hjemme. Også Friedrich von Schiller boede i byen i Thüringen. Et mindesmærke på Teaterpladsen minder om de to, store digtere. Det er Thüringens mest kendte mindesmærke.

kampflys bombardement af den syriske hær sted ved en »fejltagelse«. Og den amerikanske side overholdt ikke sin del af aftalen mellem Kerry og Lavrov, nemlig at udskille de »moderate oprørere« fra IS og Al-Nusra.

Samtidigt beskyldte USA Rusland for at være ansvarligt for angrebet på en nødhjælpskonvoj, mens Moskva beskyldte terroristerne. Efter sammenbruddet af våbenhvileforhandlingerne reagerede den syriske hær med de skarpeste angreb på terrorgrupperne, der i mellemtiden havde samlet kamptropper, svarende til to divisioner, i Østaleppo.

Talsmanden for det amerikanske Udenrigsministerium, forhenværende kontraadmiral John Kirby, forudsagde, at ekstremister ville angribe russiske mål, måske endda i amerikanske byer, at russiske soldater ville blive bragt hjem i ligposer, og at endnu flere

russiske fly ville blive skudt ned, hvilket den russiske side opfattede som en åbenlys trussel.

Samtidigt besøgte den amerikanske forsvarsminister Ashton Carter forskellige militærbaser i USA for at reklamere for Obamas program til \$1 billion for modernisering af atomvåben. Under det første stop på denne rejse i Minot-luftbasen i North Dakota forkyndte Carter, stående foran et B52-bombefly, der kan medføre atomvåben, at atomvåben godt nok ikke var blevet brugt siden 1945, men at man ikke burde betragte dette som noget selvfølgeligt, og han anbragte samtidigt Nordkorea og Rusland på samme trin. Det russiske Udenrigsministerium reagerede »foruroliget« og sagde, at Carters bemærkninger tydede på, at USA øjensynligt var rede til at indsætte atomvåben i en væbnet konflikt, og at han bevidst forvanskede indholdet i den russiske militærdoktrin fra 2014.

Ifølge Reuters truer den amerikanske regering nu åbenlyst med luftangreb mod den syriske hær, hvilket får dele af den amerikanske regering til at frygte, at russiske soldater også kan omkomme under sådanne angreb. Og samtidigt antydede amerikanske embedsmænd, at de kunne finde på at tillade Tyrkiet og Saudi-Arabien at forsyne de syriske oprørere med luftværnsraketter. Den tyske forfatter og journalist Jürgen Todenhöfer offentliggjorde i mellemtiden nogle samtaler, som han kort tid forinden havde haft med en al-Nusra-leder i Aleppo, hvor denne indrømmede, at alle oprørernes våben stammede fra USA, hvorefter de fordeltes af al-Nusra til de forskellige grupperinger med skiftende navne. Den 11. september var dén onde gerning, der »fortsætter med at avle det onde», som det lyder i Schillers »Piccolomini«: Nemlig krigene mod Afghanistan, Irak, Libyen og Syrien, hvor »regimeskift« legitimeredes på et falskt grundlag. Hvor tit skal man fortsætte med at høre historien om »de gode oprørere«, der skifter navn og sammensætning hurtigere, end de modtager våbenleverancerne?

I stedet for i overensstemmelse med denne forvrængede fremstilling at fordømme den syriske hærs »barbariske« angreb på Aleppo, sådan som forbundskansler Merkel gjorde det efter en telefonsamtale med Obama, for således at udfylde den rolle, der er tiltænkt hende i en falsk film, burde Forbundsdagen snarere sætte en undersøgelse i gang af konsekvenserne af »de 28 sider« og JASTA-loven af årsagerne til flygtningekrisen og terrorangrebene i Europa.

Og lige så nødvendigt, som det er at modsætte sig konfrontationen med Rusland, hvis fortsættelse hurtigt kan forvandle sig til en verdensomspændende atomkrig, er det endelig at få sat en øjeblikkelig reorganisering af det bankerotte finanssystem i gang. Hele den internationale finanspresse er fuld af paniske artikler om, at det kommende sammenbrud af Deutsche Bank, hvis aktier i fredags var faldet til under 10 euro, truer med at udløse en global nedsmeltning på grund af alle de andre deltagere i Deutsche Banks derivatboble på 42 billioner. Deutsche Bank er nu i samme situation, som Lehmann Brothers tidligere var det. *Bloomberg News* citerer Michael Ingram fra BGC Partners i London: »Vi har et

finanssystem, der er stærkt sammenfiltret. Et zombiefinanssystem forvandler sig på et vist tidspunkt til en zombie-økonomi.«

Fru Merkel hævdede for et par dage siden – øjensynligt af frygt for de tyske vælgere – at forbundsregeringen ikke ville gribe ind for at redde Deutsche Bank. Det er der dog ingen, der tror på, fordi alle ved, et Deutsche Banks sprængkraft er stor nok til at rive hele det globale finanssystem med ned i det totale kaos. Lige efter Merkels udtalelse begyndte forskellige hedgefonde at spekulere med baisse-købsoptioner på en kommende regeringsudskiftning.

Den eneste måde, hvorpå det truende sammenbrud af det globale finanssystem kan forhindres, er en øjeblikkelig, midlertidig statsovertagelse af Deutsche Bank, der skal anbringes under en forvaltningskommission. Derivatkontrakterne må afvikles på lovmæssig vis, det vil sige i stor udstrækning afskrives. Derefter må banken udstyres med en ny forretningsgang i Alfred Herrhausens tradition, altså forvandles til en forretningsbank for industrialisering. På grund af Deutsche Banks verdensomspændende dimension, frembyder anvendelsen af Glass/Steagall-bankopdelingsmodellen på Deutsche Bank et perfekt grundlag for virkeliggørelsen af et globalt Glass/Steagall-system.

Med G20-topmødet i Hangzhou har Kina sat »Win-Win«-samarbejdet på dagsordenen inden for verdensøkonomien på grundlag af innovation, såvel som nødvendigheden af en ny finansarkitektur. Opbygningen af Den nye Silkevej, som allerede mere end 70 lande arbejder med på, giver et konkret bud på, hvordan den globale finanskriser kan overvindes og verdensøkonomien sættes i sving. Dette må Tyskland tislutte sig.

26 år efter den tyske genforening er det på allerhøjeste tid, at Tyskland gør sine suveræne interesser gældende, hvilket vel må være tilladt, efter at EU har genopdaget den nationale suverænitetets fordele og har erklæret sig så tydeligt for Saudi-Arabiens suverænitet over for retighederne for familierne til ofrene for den 11. september. Og for at dette skal være muligt, har vi brug for en helt ny tankegang: Vi må erindre højdepunktet af vores egen kultur, den tyske klassik, musikken, digtningen og viden-skaben. Hvis vi kan løfte os op på samme tankeniveau som hos genierne Nikolaus af Cusa, Kepler, Leibniz, Bach, Beethoven, Schiller, Einstein og Krafft Ehrlicke, vil vi kunne vække den ophøjede sindstilstand og den kreative optimisme, som vi har brug for, for at finde løsninger på de højere planer, som disse store ånder tænkte på. Og hvorfor skulle vi ikke være i stand til at virkeliggøre en renæssance af vores humanistiske tradition? I Kina fejrer man nu Konfucius' 2567. fødselsdag for at gøre hans filosofi, der på mange punkter ligner Europas humanisme meget, levende i alle samfundets lag. Vi er så heldige i Tyskland at have haft et overordentligt stort antal digtere, tænkere og opfindere, der har bidraget til den universelle historie. Vi behøver blot at genopdag dem. Vores fremtid kan kun ligge i idealet om den menneskehed, der virkeliggør vores slægts fælles mål, der er udtrykt poetisk og musikalsk i Schillers »Ode til Glæden« og i Beethovens 9. symfoni.